

peregrinorum, & eorum, qui persecutioni erant expositi: quo sensu, qui erant de familia Stephanæ, se ordinasse dicuntur in ministerium sanctis *1. Cor. 16. 15.* quamvis negari non possit, hanc ordinationem simul explicari & de promptitudine, & alacritate ad prædicationem Evangelii: erant enim *eo tempore* pauci, qui Evangelium prædicare volebant, metuentes scil. persecutiones.

§. 3. Hæ acceptiones non sunt hujus loci: sed minister Ecclesiæ hoc loco sumitur pro persona, quæ legitime à Deo vocata & ordinata est, ut in Ecclesia publice doceat verbum, Sacramenta administret, peccata pœnitentibus remittat, impœnitentibus retineat, aliosque actus sacros specialiores exerceat, ad hominum conversionem & salutem, ut & Dei gloriam propagandam. Ita hoc loco sumitur *Ecclesiæ minister.*

§. 4. Circa hunc ministrum consideranda veniunt quædam prærequisita, eaque vel *remotiora* vel *propinquiora.* *Remotiora* prærequisita sunt, quæ necessaria sunt futuro Ecclesiæ ministro, prius quam Studia Theologica adhuc tractet: talia sunt: (1) *pia & quasi à natura insita* inclinatio ad studium Theologicum & futurum officium Ecclesiasticum: (2) docilitas: (3) recta & bona intentio: (4) pietatis studium, quo spectat pia & devota oratio: (5) sedulitatis propositum.

§. 5. Quod primum attinet, nempe piam inclinationem ad studium Theologicum & sacrum ministerium, ea, sicut à Deo ipso naturæ indita est, ita est quasi interior quædam vocatio ad ministerium, maxime si accedat motio, suasio & impulsus parentum, aut aliorum prudentiorum. Contra vero, ubi quis ex coactione, ad studium & officium sacrum se accingit, raro res bene ac feliciter procedit.

§. 6. Studio dico: *si accedat parentum, motio, suasio &c.* Deus enim cum liberis agit mediantibus parentibus. Si vero parentes pii & prudentes ob causas *pregnantes* judicant
fati-